

Det er bekendt, at Linné arbejdede ivrigt for at få sine disciple, »apostlene«, ud til ukendte egne, for at de kunne samle planter, dyr og mineraler som bidrag til hans storstilede arbejde med ordening og beskrivelse af alle objekter indenfor naturens tre riger. Osbecks breve og Linnés svar giver et tydeligt indtryk af, at det altid var planteriget, og indenfor dette frøplanter og bregner, som stod hans hjerte nærmest; og det er forståeligt, at de fleste af hans disciple er blevet inspireret til at foretrække disse emner.

Osbecks plantebeskrivelser vidner om en omhyggelig skoling under studiet hos Linné. De er bygget over et fast skema, som sjældent fraviges, og normalt skrevet på latin. Først beskrives blomstens dele udefra og indefter, for frugtens vedkommende, når det er muligt, både med beskrivelse af umodent og modent stadium. Herefter følger de vegetative dele, og beskrivelsen afsluttes med bemærkninger om plantens voksesteder og anvendelse, ofte på svensk.

Flere nye slægter af dyr og planter er beskrevet i brevene. Tre planteslægter blev opkaldt efter Torén, Osbeck og Abraham Bäck. Misforståelser i forbindelse med navngivningen af *Osbeckia* fremgår af brevene.

Brevvekslingen vidner om et nært personligt forhold mellem lærer og discipel. Det falder naturligt at sammenligne med Linnés samtidige breve til og fra Pehr Kalm, trykt i *Bref och Skrifvelser af och till Carl von Linné*, afd. 1, del 8. Det synes tydeligt, at Linnés forhold til Osbeck er mere hjerteligt end til Kalm. En forklaring kan sandsynligvis findes i den helt forskellige måde, hvorpå de to disciple videregiver deres observationer til Linné, set på baggrund af den indsats han havde gjort for dem.

Linné havde kæmpet for at få Kalm ud på rejsen til Amerika; han havde skaffet ham et professorat i Åbo, havde rejst penge til hans rejse, og da Kalm skrev hjem efter flere penge, havde han skaffet også dem, og det på en tid, da riget i høj grad fattedes penge. Kalm sendte da også planter, frø og andre naturalobjekter hjem til Linné, men ikke alt, hvad han havde samlet, og han ventede til gengæld at få frø og planter til den botaniske have, som han ville skabe i Åbo. For Osbeck havde Linné givet sin anbefaling til Ostindiska Compagniets direktører; men Osbeck måtte tjene sine penge selv ved embedet som skibspræst, og han havde ikke løfte om nogen stilling ved hjemkomsten. Da han kom hjem, sendte han alt til Linné, som det fremgår af brev 16 og af brev 31, hvor han siger, at af størstedelen af de javanske planter har han ikke selv eksemplarer, så han er nødt til at komme til Uppsala for at sammenligne sine beskrivelser med planterne.